

Heisann alle sammen!

Nå har det gått noen mnd siden sist nyhetsbrev, så nå er det på tide med noen oppdateringer fra oss her i Nytt Liv.

Her i Bolivia startet nytt skoleår i februar, og vi fikk også i år mulighet til hjelpe flere barn med støtte til skolebøker og materiale. «M» og «M» (brødrepar) fikk skoleuniform, mens «L», «MA», «V» og «D» (alle ex gatebarn) fikk støtte til nye sko til skoleuniformen. Det var noen fornøyde barn som syntes det var stas med både klær, sko og skolematerial.

8 år gamle «G» startet endelig på skolen, i 1 klasse. Hun har ikke fått begynt før pga manglende papir og identitetskort. Men skolen der hun går har gikk henne sjansen til å studere og det er «G» veldig glad for. Hun elsker kveldene på skolen og liker til og med å gjøre lekser. Hun snakker mye om at hun ønsker å bli veterinær når hun blir stor, så her er det bare å stå på med studiene 😊

Vi feiret 3 dobbel bursdag til herlige «B», moren hennes og bestemor. Dagen ble feiret med kake, gaver og lunsj hjemme hos familien. Veldig trivelig og som alltid ble det mye latter og moro.

Vi fikk også laget i stand til en «barnas dag» hjemme hos meg. Vi var 20 stykker med stort og smått, fullt kaos 😊 Startet med lunsj (spagetti og pizza+ salat) og fortsatt med tegne/fargeleggings aktivitet.

Siden jeg har et mini tivoli rett over veien fra der jeg bor, tok vi turen for å kjøre karuseller og ha det gøy sammen. Og moro det ble det. Vi tok flere karuseller, men favoritten til de fleste var kræsje-bilene. Den kjørte de flere ganger 😊

Det var veldig kjekt å se både store og små kose seg den dagen. At de kunne legge bort hverdagen med stress og bekymringer og heller le, hyle av fryd og leke litt. Utrolig kjekt!

I mars ble jeg bestemor, 35 år gammel. Og uten en gang å ha egne barn. Hvordan det gikk til? Jo, «B» og kjæresten ble foreldre og «B» var fort ute med å fortelle meg at jeg hadde blitt bestemor 😊 Han sier ofte at han regner meg som moren hans, siden han aldri har hatt en. Jeg traff «A» i America gruppa i 2006. Da var han 12 år gammel og var en liten rampegutt som aldri ville legge fra seg limboksen. Heldigvis kom «B» seg bort fra gata, og han har vokst opp til å bli en kjekk, ansvarsfull og omsorgsfull ung mann. Det var veldig stas å dra til sykehuset for å hilse på den lille familien. De var så fornøyde og glade og veslejentene var kjempesøte. Moro å være bestemor!

Barnas dag feires den 12 april i Bolivia. Jeg startet dagen med et besøk hos gatejentene mine i fengsel, men tok ettermiddagen i parken sammen med «K», moren hans og «G». Parkene på Barnas Dag har gratis inngang for barn, med en voksen, så da slapp vi å betale for inngang. Parken var full av familier og glade barn som lekte, badet og sprang rundt.

«K» var først veldig skeptisk til lekeapparatene, men etter 5 min var han i full gang. Etter nesten 2 timer var det på tide å komme seg hjem. «K» var ikke så fornøyd med den beskjeden, men han ble med etter å ha furtet litt 😊 Fin ettermiddag i parken!

Den 19 April dro jeg til Cristoen. Jeg skulle møte "L" (gatejente) ved banen opp til Cristoen kl 10. Jeg kom dit og fant ikke bare "L", men også "J" og "M" sittende å vente. "M" kjente jeg fort igjen fra de få dagene han var hos oss ute på guttehemmet. Da var han 11. Nå har han blitt 14 år, og bor fortsatt på gata.

"J" er ei av de nye gatejentene. 15 år og utrolig søt! Veldig trist å se disse unge, fine og flotte jentene/guttene bli dratt inn i gatelivet og alt det innebærer.

Det var første gang de tre var oppe ved Cristoen, så vi gikk rundt og kikket å alt som var å se. Utrolig fin utsikt, som vanlig 😊

Etter en times tid gikk vi for å spise og drikke litt. Egge sandwichen gikk ned på høykant!

De tre fortalte meg at politiet har kastet dem vekk fra krysset der de har vasket bilruiter. Det er ingen som har adgang der lengre, så da er det eneste de kan gjøre for å overleve: tigge etter mat, stjele eller prostituere seg.

Ikke enkelt å være gategutt/jente, når man også blir tatt fra muligheten til å jobbe.

Vi hadde noen flotte timer sammen og pratene gikk lett.

Fine og søte, alle 3!

Min lille venninne, «I» har hatt noen vanskelige uker med en mor som kommer og drar når hun føler for det. Og lar «I» bli igjen med bestemor. Hun har for så vidt bodd med bestemor og resten av familien i mange år nå, men hver gang mor kommer (for en periode) blir ting annerledes for «I». Hun trenger stabilitet og klare grenser, noe hun dessverre ikke får når mor er der. Og det gjør henne frustrert og sint.

Nå har mor dratt igjen og ting har begynt å normalisere seg litt igjen. Siden bestemor og samboeren hennes har hele 7 barn til sammen, så er det ikke alltid så enkelt for dem å skulle passe på at «I» har alt hun trenger. Hun hadde nemlig bare et par fottøy, sandaler, som hun har gått med hver dag i mange mnd nå. Og siden vi har gått inn i vinter perioden i Bolivia, blir det kaldt å skulle gå med sandaler hele tiden. Derfor tok jeg med meg «I» til markedet for å kjøpe et par med joggesko og et par med småsko til henne. Det var mildt sagt populært og neste gang jeg traff henne hadde hun på seg de fine nye lilla joggeskoene sine. Fornøyd som bare det 😊

«F» er moren til ei av jentene som er i fengsel nå. Jeg har kjent dem siden 2006 og har fått se mye av det de har vært gjennom, på godt og vondt. «F» har flere helseproblem og det er derfor vanskelig å skulle jobbe fulltid. Derfor selger hun baljer i forskjellige størrelser på onsdag, lørdag og søndag. Vi støttet «F» med 12 store baljer og 12 mindre, slik at hun kan fortsette å jobbe. Hun var takknemlig og glad for støtten.

«E» har hatt et tøft liv, med mange triste episoder. Men hun har heldigvis klart å komme seg bort fra gatelivet.

«E» bor nå på et hjem sammen med den nye kjæresten, og hun har jobbet helt fram til denne uken. Hun har forandret seg veldig og har fine planer for framtiden. Hun er gravid i niende mnd og gleder seg veldig til babyen kommer.

Det hun sa hun trengte mest var en liten «komfyr» der hun kan varme melk, vann etc til babyen. Og så klart lage mat. Så da møtte jeg «E» nede ved markedet for å kjøpe «komfyr». Vi fant en med to plater som kostet 120 kr, og den var perfekt. «E» takket flere ganger for hjelpen og sa at nå er alt klart til babyen kommer. Kjekt å kunne hjelpe.

De siste to mnd har jeg vært MANGE timer i fengselet San Sebastian. Der sitter 8 av gatejentene mine+ ei lita jente på 2,5 år. (Datteren til ei av jentene) De sitter inne for henholdsvis 5 for stjeling, 1 for salg av narkotika og 1 for drap i selvforsvar. Det har vært noen interessante besøk, og jentene setter veldig stor pris på besøkene. Vi har fått feiret 2 bursdager der inne, hvor vi har laget mat og feiret med musikk, lunsj og kake. Men som vanlig går timene med til å snakke sammen. Jeg prøver å motivere dem til å tenke gjennom hva de ønsker å gjøre når de kommer ut. For at de kan ta valget om en ny og bedre hverdag. To av jentene har sluppet ut. Den ene av dem dro tilbake til Argentina, noe som er veldig positivt. Vi har ukentlig kontakt og det går bra med henne og barna. Den andre jenta har flyttet hjem med datteren sin. Vi krysser fingrene for at hun tar gode valg fra nå og framover.

Disse mnd har vi dessverre mistet to gateungdom, en gutt og ei jente.

Og vi holdte på å miste enda en gutt ved denne hendelsen:

For et par uker siden satt jeg å så på nyhetene, samtidig som jeg skrev en e-mail. Det vil si at blikket mitt var festet på dataskjermen, mens ørene fikk med seg noe av nyhetene.

Plutselig hører jeg en kjent stemme og blikket mitt flyttes fort til tv skjermen.

Nyheten var at en gategutt hadde blitt satt fyr på av to politimenn. De fortalte at gutten hadde vært på markedet, beruset, og politiet trodde han kom til å ville stjele noe. De hadde derfor helt bensin på han og tent på...

Store deler av kroppen hans var forbrent og han hadde tydelig store smerter. Jeg tenkte med en gang på "H", siden stemmen var lik hans. Men det var litt vanskelig å høre siden stemmen var ustødig og han gråt samtidig som han fortalte om hendelsen.

Dagen etter spurte jeg jentene i fengsel om de hadde sett nyheten og om de visste hvem gutten var. Jeg sa jeg syntes å høre at det var stemmen til "H", men jentene sa at han fortsatt satt i fengselet over gata, så det kunne ikke være han. Jeg spurte flere ex gateungdom og fikk samme svar. Det var først denne uken at jeg fikk bekreftet at det var "H" det dreide seg om. Marit og jeg ble kjent med "H" i America i 2006, og han er en av dem som alltid kommer for å hilse og skravle litt. Ufattelig vondt å tenke på hva han har vært gjennom.

For en grusom ting å gjøre mot et annet menneske. Blir helt kvalm av tanken. Og fryktelig trist og frustrert.

Som dere ser er det mye som skjer og mye å følge med på. Triste ting og fine ting. Slik er hverdagen og jobben her nede.

Jeg vil få takke hver og en av dere for støtten dere gir oss i Nytt Liv. Den er så viktig for at vi kan fortsette å hjelpe alle barna, familiene og ungdommen vi jobber med. Setter stor pris på dere alle, det skal dere vite.

Følg oss gjerne på facebook siden vår: Nytt Liv, Cochabamba.

Håper dere har en fin tid der hjemme. Ta vare på hverandre.

Hilsen fra alle oss i Nytt Liv, ved Vibeke T. Øen.